

РЕШЕНИЕ

№ 2944

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 06.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **4902** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.
Образувано е по жалба на Министерство на вътрешните работи /МВР/ срещу Заповед № РА50-861/26.11.2021г. на главния архитект на Столична община, с която е одобрен проект за изменение на подробния устройствен план на [улица]/нова/-103/нова/-102/нова/-о.т.100а-101-о.т.364а/нова/-о.т.364-о.т.365 до о.т.368 и от о.т.365 до о.т.365а и свързаното с това изменение на плана за регулация на УПИ Х-79 от кв.27 и УПИ I-СГНС за ресторант и градина, кв.15, м.“в.з.спирка И. – м.Б. брег“, район „Б.“.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна – издадена при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. От фактическа страна излага, че със Заповед № 2705/29.12.1967г. е одобрен регулационен план и напречни профили на улиците на вилна зона „спирка И.“, м.“Б. брег“. С този план е одобрено урегулирането на УПИ СГНС-за ресторант и градина. ПИ с идентификатор 32216.2293.258 не попада в обхвата на плана. Този имот попада в обхвата на процесния план като изградените в него сгради са предоставени за управление на МВР за нуждите на НСПП, НСЖ, ДМТОСО и ДБМГ, което обстоятелство е отразено в А. № 868-МВР от 18.01.2001г. Макар процесният план да бил изработен върху извадка от одобрената кадастрална карта, видно от графичната част към заповедта било, че е налице разминаване между кадастрални и регулационни граници. Не било отчетено и че в участъка на улицата, заключен между о.т.7 –

о.т.365а, западно от уличната ос, са разположени подземни комуникации, представляващи имот – публична държавна собственост, предоставен в управление на МВР.

На следващо място се посочва, че заповедта е обявена по реда на чл.128, ал.1 вместо по ал.3 на с.р вр. с чл.131 ЗУТ.

В съдебно заседание, чрез юрк.П. се пояснява, че по протежение на улицата съществува оптичен кабел, необходим за изпълнение на функциите на министерството, който е пряко свързан с опазване на обществения ред и националната сигурност и който се засяга от предвидената с плана улица или по-скоро от нейното изместване и разширяване. Предвид това, че по преписката не е представен напречен профил, не може да се установи в каква степен и къде точно се засяга този кабел. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът по оспорването, в писмен отговор по жалбата мотивира съображения за нейната неоснователност. Посочва, че с одобрения проект се предвижда изменение на уличната регулация с цел осигуряване непрекъснато трасе с хомогенен профил при регулационното регламентиране на улицата в различните регулационни планове, действащи на територията. Уличнорегулационните линии били поставени по кадастралните граници на имоти-публична общинска собственост, което налагало и изменение на плана за регулация на прилежащи УПИ X-79 от кв.27 и УПИ I-СГНС за ресторант и градина, кв.15. Съобщаването било извършено по реда на чл.128, ал.1 ЗУТ, тъй като териториалният обхват на изменението е в повече от един квартал.

В съдебно заседание чрез юрк.М. моли за отхвърляне на жалбата, тъй като при постановяване на оспорения акт административният орган целял единствено регулационно обезпечаване на два действащи плана и уличнорегулационната връзка между два действащи ПУП-а като са спазени всички нормативни изисквания по проектиране на улична регулация. При изработване на проекта били използвани данните от всички експлоатационни дружества, които са били предоставени, като за административния орган не може да възникне задължение да се съобразява с данни за наличието на съществуващи кабели на министерството, с които не разполага. Одобреното проектно решение намира, че е икономически най-целесъобразното за обезпечаване на улицата. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна С. Г. Р. чрез назначения му особен представител адв.Т., моли за уважаването на жалбата.

Заинтересованата страна М. Д. П. чрез пълномощника си М. П. П. също моли за уважаване на жалбата.

Останалите заинтересовани страни – Столична община, Е. С. Й., Й. Н. Й., Г. Г. Й., В. Е. К., Д. И. К., Н. С. Б., В. Б. Шокова, С. С. В., Ц. С. П., Н. С. Й. и З. П. Й., редовно и своевременно призовани, не се явяват и не се представляват в съдебно заседание, не ангажират становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като обсъди релевираните с жалбите основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По делото е приет като доказателство Акт за публична държавна собственост №

868-МВР от 18.01.2001г., съставен за 14 постройки, разположени в терен, общо застроен и незастроен от 52 000 кв.м. Постройките, съгласно отбелязаното в т.10 на А. са предоставени за управление на МВР за нуждите на НСПП, НСЖ, ДМТОСО и ДБМГ, на основание Заповед № 234/19.09.1984г. на председателя на АПК „С.“.

Видно от писмо рег.№ 5290р-2329/09.02.2022г. на директора на Дирекция „Комуникационни и информационни системи“ в МВР в обхвата на улицата, заключена в участъка между о.т.7-104/нова/-103/нова/-102/нова/-о.т.100а-101-о.т.364а/нова/-о.т.364-о.т.365 до о.т.368 и от о.т.365 до о.т.365а са разположени подземни комуникации, представляващи имот публична държавна собственост, предоставен за управление на МВР като същите са изградени западно от горесцитираната улична ос – предмет на заповедта.

Административното производство е започнало с издаването на Заповед № РА50-799/23.10.2020г. на главния архитект на Столична община, с която на основание чл.135, ал.5 ЗУТ е наредено служебно изработване на проект за ПУП в обхват [улица]/нова/-103/нова/-102/нова/-о.т.100а-101-о.т.364а/нова/-о.т.364-о.т.365 до о.т.368 и от о.т.365 до о.т.365а и прилежащите УПИ Х-79, кв.27 и УПИ I-СГНС, кв.15, м.“в.з.спирка И. – м.Б. брег“, район „Б.“.

С писмо изх.№ САГ20-ДР00-2416-1/ от 05.11.2020г. заповедта е изпратена на кмета на район „Б.“ за провеждане на процедурите по чл.124б, ал.2 ЗУТ – разгласяване чрез поставяне на обявление на определените за това места в сградата на района, както и на други подходящи места в съответната територия - предмет на плана, и публикуване на интернет страницата.

Изработеният проект е внесен на 10.03.2021г. с приложени към него схема на вертикално планиране – нивелетен проект, геодезическо заснемане на дървесната растителност и оценка на трайната дървесна растителност. С писмо изх.№ САГ20-ДР00-2416-12/ от 11.05.2021г. е изпратено обявление за обнародване в Държавен вестник, което е публикувано в бр.43/21.05.2021г., а проектът е изпратен в район „Б.“ за обявяване по реда на чл.128, ал.1 ЗУТ. Съгласно писмо изх.№ РБН18-ВК08-4/7/29.06.2021г. на кмета на район „Б.“ срещу обявения проект няма постъпили възражения, предложения и искания.

Проектът е съгласуван от Отдел „Устройствено планиране“ и Отдел „Благоустройствени дейности и публични пространства“ и е представено становище на Отдел „Правно-нормативно обслужване“ към Дирекция „ПНИФО“-Н.. Проектът е разгледан и приет на заседание на ОЕСУТ с решение по т.2 от Протокол № ЕС-Г-55/31.08.2021г.

Последвало е издаването на оспорената заповед, съобщена на жалбоподателя на 03.02.2022г., видно от доказателствата на л.18 по делото. Жалбата, по която е образувано настоящото производство е заведена в районната администрация на 17.02.2022г.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е прието без оспорване от страните заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице С. К., което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено. От заключението на вещото лице и обясненията, дадени от него в съдебно заседание се установява следното:

В приложения по делото А. са описани 14 постройки, индивидуализирани с техните застроени площи. В акта всички постройки с номера от 1 до 10 са описани като

складове - масивна конструкция, постройка 11 - като КПП, постройки 12 и 13 - като навеси и постройка 14 като трафопост. От направените от СТЕ проучвания се установява, че в архивния кадастрален план сградите, описани в акта не са били нанесени. Такива сгради се идентифицират в ЕТК - к.л. А-4-8-Б и А-4-8-Г /Приложение 1 към заключението/ като на изображението върху ЕТК са били нанесени и сгради, които не са нанесени в КККР и които не съществуват към момента. На л.174, л.175 по делото е приложена скица в М1:1000 на терена, върху който са изградени описаните в А. сгради /част от в.з.Б. бряг - в.з И. - [населено място]/, както и самите сгради. Върху тази скица няма дата и експертът не може да каже кога е изготвена и въз основа на какви материали, но конфигурацията на сградите, нанесени върху нея е идентична с тази от ЕТК. На л.176 по делото е приложен протокол за приемане и предаване от 20.09.1984г. Предмет на протокола са 14 сгради и ограда, като към протокола са налични и платежни нареждания за стойността на сградите. В протокола е записано, че сградите са изградени върху имот на АПК „С.“. На л.183 по делото е налична друга скица в М 1:1000 за същия имот от 1986г., предназначена да послужи за предварително проучване и проектиране на център за квалификация на МВР. Както в упоменатата по-горе скица, така и в тази, поземленият имот, върху който са разположени сградите не е номериран и ограда е отразена само по границата на южната част на имота, в която се намират сградите.

За района на [населено място], м.Б. брег кадастралната карта е била одобрена със Заповед № РД-18-13/17.01.2012г. ПИ с идентификатор 32216.2293.258 с площ от 22 406 кв.м, е бил нанесен в КККР към момента на одобряването ѝ като имот - публична държавна собственост, но без да са нанесени съществуващите в него сгради, описани в А.. За нанасянето на сградите е била изготвена скица - проект, като изменението в КККР въз основа на тази скица - проект е одобрено със Заповед № 18-14423/22.01.2021г. /л.168 по делото/.

Действащ регулационен план към момента за района, в който попада ПИ с идентификатор 32216.2293.258 е регулационния план на в.з. Спирка И., м. Б. брег, С., одобрен със Заповед № 2705/29.12.1967г. /копие - извадка от този план е приложено на л.23 по делото/. От анализа на плана се установява, че към момента на изработването и одобряването му в кадастралната основа не са били нанесени ограда или сгради, като такива най-вероятно не са съществували, тъй като теренът към този момент е ползван от АПК.

Южната част от терена, съставляващ към момента ПИ 32216.2293.258 се намира до северната граница на района, за който е бил разработен и одобрен регулационния план, а останалата част от имота е извън обхвата на този план. С одобрения през 1967г. регулационен план, който не е изменян до момента, е бил предвиден парцел /УПИ/ на СГНС с отреждане за ресторант, от кв.15. Предвиденият с регулационния план парцел е с триъгълна форма и се намира между [улица]от запад, [улица]от изток и границата на обхвата на регулационния план от север. В кадастралната основа не е бил нанесен сегашния ПИ с идентификатор 32216.2293.258 или други имоти, тъй като не са съществували такива, поради което отреждане за тях не е било предвидено. В материалите по делото има индикация, че след предоставянето на сградите на АПК на МВР е била започната преписка за включването в регулационния план на цялата площ от 52 декара, част от която представлява ПИ с идентификатор 32216.2293.258 /л.181 по делото/. Очевидно процедурата не е била завършена, тъй като и до момента преобладаващата част от ПИ с идентификатор 32216.2293.258 е извън обхвата на

регулационен план. Няма данни регулационният план от 1967г. да е бил приложен по отношение на кв.15, състоящ се само от парцела с отреждане за ресторант. От направеното от експерта изследване се установява, че трасето на съществуващата към момента [улица] също не е изградено по предвижданията на този план, като според него улицата следва да навлиза в западна посока в обхвата на ПИ с идентификатор 32216.2293.258.

При извършения оглед на място вещото лице констатира, че имотът, ползван от МВР е заграден по границите на ПИ 32216.2293.258. Източно от съществуващата ограда преминава [улица], която започва от [улица] от о.т.1 и завършва при о.т.368, източно от която се намира ПИ 32216.2294.5 - друг имот публична държавна собственост, предоставен за ползване на ДАНС. На място [улица]/“Г. път“/ е изградена, като пътното платно е с паваж с ширина около 6м. Тротоари не са изградени. Между оградата на ПИ 32216.2293.258 и пътното платно е налична канавка. Наличието на пожарни хидранти в непосредствена близост до пътното платно от западната му страна, един от които е в близост до входа на ПИ 32216.2293.258, е индикация за преминаващ западно от изграденото пътното платно подземен водопровод.

Според допълнително представените от МВР за нуждите на експертизата документи с молба от 17.03.2023г. - работен проект от 2009г. и приемо-предавателен протокол от 2010г., западно от съществуващото пътното платно на [улица] преминава оптичен кабел за нуждите на МВР, който е изпълнен и предаден за ползване на получателя /МВР/. При огледа на място не се установява къде точно преминава кабела, тъй като няма видими белези или нарочни индикации за неговото трасе, но от приложените проекти се констатира, че същият следва да се намира подземно между оградата на ПИ 32216.2293.258 и съществуващото пътното платно на [улица].

В материалите по делото са приложени чертежите и документите по обжалвания ПУП. От тях се установява, че предмет на обжалваната заповед е ПУП - ИПУР на улица, която следва трасето на съществуващата [улица], като тя няма да засяга ПИ 32216.2293.258 или съществуващите в него сгради. Промяната в УПИ I от кв.15 се налага заради изместване на трасето на улицата в източна посока, като при това от УПИ I не се отнема, а към него се придава допълнителна площ в североизточния му ъгъл.

Процедурата по изработване на обжалвания ПУП е иницирана през 2018г. от кмета на [населено място]. Към момента на започване на процедурата по изработване на обжалвания ПУП и към момента на изготвяне на самия проект в кадастралната карта в ПИ 32216.2293.258 не е било нанесено застрояване. След нанасянето в КККР на съществуващите на място сгради в ПИ 32216.2293.258 през 2021г. се установява, че част от тези сгради се пресичат от регулационната граница на кв.16, одобрена през 1967г. Тъй като предметът на обжалвания ПУП не е образуване на самостоятелен УПИ за ПИ 32216.2293.258, то с обжалваната заповед такъв не следва да бъде създаван, тъй като това би разширило нейния обхват.

Въз основа на тези установявания вещото лице заключава, че с процесната заповед се засяга подземен оптичен кабел на МВР, който е разположен между оградата на ПИ 32216.2293.258 и съществуващото към момента пътното платно на [улица]. На място, както се посочи, няма индикация за местоположението и за съществуването на този кабел - същият не е нанесен в кадастъра на подземните проводни и по тази причина той не е бил заснет и отразен при обновяването на кадастралната основа, използвана за изработване на обжалвания ПУП. Поради невъзможността за локализиране на точното

му местоположение и дълбочината, на която е поставен, вещото лице не може да посочи в каква степен се засяга подземният кабел. От комбинирана скица - Приложение 2 към заключението, изготвена от експерта въз основа на представените по делото заснемане от „ГИС София“ ЕООД и проект за трасето на оптичния кабел, представен от МВР, се установява, че най-вероятно кабелът се засяга по дължината на предвидената с обжалвания ПУП [улица], тъй като трасето следва трасето на съществуващото на място пътно платно, но предвидената [улица] метра. Върху скицата - Приложение 2 към заключението имотът на МВР /по границата на ПИ с идентификатор 32216.2293.258/ е показан с оранжева граница и щриховка, а нанесените в КККР сгради са показани с черна линия. Обжалваният ПУП - ИПУР е показан със зелени и кафяви линии, а трасето на оптичния кабел - със светло синя прекъсната линия.

Северната регулационна линия на УПИ I „СГНС за ресторант и градина,“ кв.15 пресича ПИ 32216.2293.258, както пресича и съществуващи в него сгради. С одобрения с обжалваната заповед проект за изменение на ПУП тази северна граница на УПИ I от кв.15 не се изменя. Същата е проведена с регулационния план на в.з. Спирка И., м.Б. брег, одобрен със Заповед № 2705/29.12.1967г., който не е изменен до момента. Към момента на одобряването на плана ПИ 32216.2293.258 не е съществувал като такъв, нито са съществували сградите в него, поради което е нямало как да бъдат съобразени същите.

Според направените от експерта проверки границите на имотите по КККР по отношение на имота на жалбоподателя съответстват на изискванията на чл.18 и чл.19 от Наредба № РД02-20-5/2016г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, като кадастралната карта е била допълнена със Заповед № 18-14423/22.01.2021г. Спорният УПИ I от кв.15 не е предмет на обжалваната заповед. Изменението на този УПИ, посочено в заповедта, касае източната му граница, по която към него се придава допълнителна площ в резултат на изместването на трасето на улицата в източна посока.

В случая за имота на жалбоподателя няма предвиден УПИ, който да е съобразяван с КККР, а създаването на такъв УПИ не е предмет на обжалвания ПУП, който касае само уличната регулация и налагащите се от нейната промяна изменения.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт по см. на чл.214, т.1 ЗУТ, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване, от лице, попадащо в кръга на заинтересованите лица, очертан с разпоредбата на чл.131, ал.1 вр. ал.2 ЗУТ. Последното се установява, както от приложения по делото А., така и от приетото заключение на съдебно-техническа експертиза, установяващо, че с одобрения с процесната заповед проект за изменение на ПУП се засяга подземен оптичен кабел на МВР, който е разположен между оградата на ПИ 32216.2293.258 и съществуващото към момента пътно платно на [улица].

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от

оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:
Съгласно разпоредбата на чл.129, ал.2 ЗУТ, подробният устройствен план в обхват до един квартал, а в Столичната община и в градовете с районно деление - в обхват до три квартала, както и за поземлени имоти извън границите на населени места и селищни образувания, включително за необходимите за тях елементи на техническата инфраструктура, се одобрява със заповед на кмета на общината в 14-дневен срок след приемането на проекта за подробен устройствен план от общинския експертен съвет.

Правомощията си по посочената разпоредба кметът на СО е предоставил на главния архитект на СО със Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г., публично достъпна на официалната интернет страница на Направление „Архитектура и градоустройство“ на адрес: https://nag.sofia.bg/FileBrowser/File?path=esoft.portal%2FPRAVOMOSHIA%2FKmet%20SOA21-RD09-455_22.03.2021_Redacted.pdf - т.1.18 от нея, предвид което съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган – главният архитект на Столична община, в пределите на предоставената му власт.

Оспорената заповед е издадена в предписаната от закона писмена форма – чл.59, ал.2 АПК като съдържа изискуемите реквизити, посочени в същата разпоредба, доколкото в приложимия специален закон липсват особени изисквания към формата и съдържанието на акта. Посочени са правните и фактически основания за издаване на същата като за мотиви на акта следва да бъдат възприети и доказателствата за всички извършени процесуални действия в хода на административното производство, съдържащи се в административната преписка по издаването ѝ.

При извършената служебна проверка за спазване на административнопроизводствените правила, съдът намира, че в хода на производството по издаване на оспорения акт е допуснато процесуално нарушение, което следва да бъде определено като съществено, тъй като се е отразило върху преценката на административния орган по приложението на материалния закон.

Действително процедурата по одобряване на проекта за изменение на ПУП, разписана в Раздел III от Глава седма ЗУТ вр. чл.136, ал.1 ЗУТ, предвиждащ, че проектите за изменения на устройствените планове на основанията по чл.134, ал.1 и 2 се изработват, съгласуват, обявяват, одобряват и влизат в сила при условията и по реда на Раздел III от Глава седма ЗУТ, е спазена – на основание чл.135, ал.5 ЗУТ е издадена Заповед № РА50-799/23.10.2020г. на главния архитект на Столична община, с която е наредено служебно изработване на проект за изменение на ПУП в частта на уличната регулация с оглед необходимостта от регулационно обезпечаване на уличната връзка, обслужваща територията на прилежащи квартали на [улица], м.“Вилна зона спирка И.“-м.“Б. брег“, която да осигурява достъп на обществен транспорт до новия гробищен парк в м.“Полето“, [населено място] и неговото обслужване. Проектът е изработен върху извадка от кадастралната карта, в обхвата, посочен в Заповед № РА50-799/23.10.2020г., съгласуван е от специализираните отдели в Н., изпълнени са специалните изисквания на закона по отношение на проектирането на улици.

Изработеният проект за ПУП предвид неговия обхват, е обявен по реда на чл.128, ал.1 ЗУТ – чрез обявление, което в 10-дневен срок от постъпването на проекта в общинската администрация се изпраща за обнародване в "Държавен вестник". Неоснователно намира съдът възражението на жалбоподателя, че обявяването на изготвения проект е следвало да се извърши по реда на чл.128, ал.3 ЗУТ. Последната разпоредба е приложима само в случаите, когато проектът за подробен устройствен план е за част от населено място или селищно образувание в обхват до един квартал, както и за поземлени имоти извън границите на населени места и селищни образувания. В настоящия случай проектът обхваща изменения в два квартала – 27 и 15, поради което правилно ответникът е приложил обявяването му по ал.1 на с.р.

Проектът е разгледан и приет на заседание на ОЕСУТ, с което е изпълнено и изискването по чл.128, ал.8 ЗУТ.

От доказателствата по делото обаче, се установи, че административният акт е издаден при неизяснена фактическа обстановка, в нарушение на разпоредбата на чл.35 АПК, постановяваща, че индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени.

Безспорно се установи по делото, че с одобрения с процесната заповед проект за изменение на ПУП се засяга подземен оптичен кабел на МВР, който е разположен между оградата на ПИ 32216.2293.258 и съществуващото към момента пътно платно на [улица]. Според представените от МВР с молба от 17.03.2023г. доказателства - работен проект от 2009г. и приемо-предавателен протокол от 2010г., западно от съществуващото пътно платно на [улица] преминава оптичен кабел за нуждите на МВР, който е изпълнен и предаден за ползване на получателя МВР. При огледа на място не се установява къде точно преминава кабела, тъй като няма видими белези или нарочни индикации за неговото трасе, но от приложените проекти се констатира, че същият следва да се намира подземно между оградата на ПИ 32216.2293.258 и съществуващото пътно платно на [улица]. Този кабел, според експертизата, не е нанесен в подземния кадастър, следователно е нямало как да бъде съобразен при изготвяне на проекта. Пасивното поведение на жалбоподателя в досъдебната фаза също не е спомогнало за установяване на релевантните към административното производство факти. Въпреки това, наличието на процесния подземен комуникационен кабел на МВР следва да бъде съобразено, на основание чл.125, ал.5 ЗУТ. Съгласно посочената разпоредба в проекта за подробен устройствен план се отразяват разрешените строежи по предходен подробен план, за които разрешенията за строеж не са загубили правно действие. Целта на закона е в проекта да бъдат отразени всички законно извършени и разрешени строежи, доразвита в разпоредбата на § 21 ЗР ЗУТ, съгласно която, когато във връзка с устройството на територията се държи сметка за заварени строежи, се имат предвид законните такива /в този см. Решение № 5504 от 23.04.2014 г. по адм. д. № 2181/2014 г., II отд. на ВАС/.

Процесният оптичен подземен кабел безспорно представлява елемент от техническата инфраструктура по см. на чл.64, ал.1 ЗУТ и като такъв представлява строеж по см. на § 5, т.38 ДР ЗУТ, съгласно която „Строежи“ са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл.74, ал.1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението. В случай, че данните за местонахождението му бяха своевременно предоставени на административния орган, трасето на улицата би могло да бъде променено или проектирано без тротоар от западната страна, където минава процесният кабел, или с намалена ширина на тротоара, според становището на вещото лице, изложено в съдебно заседание. С оглед естеството му – според вещото лице оптичният кабел не позволява да се прекъсва и трябва да е цял, предвидената в чл.64, ал.5 ЗУТ възможност – „Когато във връзка с ново строителство е необходимо да се измени положението или устройството на заварени строежи - подземни и надземни мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, съответните работи се извършват от възложителя на новото строителство за негова сметка след одобряване на необходимите проекти, съгласувани с експлоатационните дружества, чиито мрежи и съоръжения са засегнати, и след издаване на разрешение за строеж.“, е неприложима.

По тези съображения оспорената заповед се явява незаконосъобразен административен акт – издаден при допуснато съществено процесуално нарушение, и следва да бъде отменена.

Основателна при този изход на делото е претенцията на оспорващия за присъждане на разноски по делото. Такива са доказани в общ размер на 750 лева, от които 300 лева за внесен депозит за възнаграждение на вещото лице и 450 лева, внесени за възнаграждение на назначения особен представител на заинтересованата страна С. Г. Р.. На жалбоподателя следва да бъдат присъдени и разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определен на основание чл.24 НЗПП, вр. чл.37 ЗПП.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Министерството на вътрешните работи Заповед № РА50-861/26.11.2021г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Министерството на вътрешните работи сумата в размер на 850 /осемстотин и петдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния

административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: